

תורה אור השלם

1. והבן המזכיר את עלת איש עור העה אשר הקיריב לבןין לו היה ויקרא, ח
2. וראה על המזבח תוקף בו עץ בקבב ובבר עלה הדשן עצם בבר בבר עלה עלה עליון העלה והקטר עלה ללבוי החלמיים ויקרא, ו, ה
3. אשם הוא אשם אשם ויקרא, ה, יט לזרות:

מוֹפָף רְשִׁי

ג. כגון סליעת נא פסול הינה לא מותרות;
ב' סימר למזבח: עולה למיניהם טפי גמליה: ואחד עולג הפתה.
קוץיס. מטבחות ותבניות יחיד מאי איבא למשה. מ-
מתני' כל שלא זכה המובה בברורה לא
וכו כהנים בעורה שנאמר: עולת איש עליה
שעלתה לאיש לעולה שנשחתה שלא לשם
אע"פ שלא עלתה לבניים עורה לכוהנים: אחד
עלתה האיש ואחד עלת האשעה עורותיהם
לבהיהם ייורום בהשיותם לרבובות היורבות

מתני'י כל צנ'ו וכלה פמוגה נצנ'ת
קודס וליקס דל' סיטה לא ס' קדש
לכניות. מקרלוי [^{לא} ליטרוצ'ה] בכרמיים
לחרטבנ' נמי מקרלה: עירום קד'
לכניות כהמפלט מעומת ומויילן: און
פמוגה מוויה. קלמר ווון נך למול
פמוגה יוכין זוכס בצעך השולחן ולט'
מילנו גאנטן ראלן.

שינויי נומחאות

וּרְבָּנוֹת